

rømmet adskillige Tillæg til den fastsatte Sum, idet vi have erkjendt, at Tid og Omstændigheder gjorde Saadant fornødent; men man maa engang see Ende paa dette Slags Indrømmelser. Vi maae engang komme derhen til, at vi med fuld Sagkundskab kunne undersøge, hvad der skal gives mere, og hvad der kan bespares i det, som er begjært, for dersaa igen at indvinde det, som behøves mere; thi, naar man ikke kan gjøre alle Udgifterne, saa maa man træffe Foranstaltninger, hvorved man med de Udgifter, man kan gjøre, naaer det Maal, som skal naaes.

Det er denne Betragtning, som maa fastholdes, og som har været fastholdt i Udvalgets Forslag til Rigsdagen, nemlig: ikke at bevilge den her forlangte Sum. Det vil staae til den ærede Krigsminister inden faa Dage at fremkomme med et Lovforslag, der gaar ud paa samme Gjenstand, men som er begrundet paa ganske andre Betragtninger, og hvorved det kommer til at blive klart for os, hvorledes han tænker sig den hele Styrke at blive til, hvorledes han tænker at forsyne den, ikke alene med Munderings- og Klædningsstykker, men ogsaa med Officerer og alt det Øvrige, som udfordres til pludseligen at træde under Vaaben; thi, dersom der bagved en saadan Foranstaltning skulde ligge en Begjæring, der paa nogen Maade spæredes til den nærværende, saa vilde dette i en saa overordentlig Grad overfride Landets Kræfter, at man vilde blive fristet ind paa en Bane, som man ikke kunde fortsætte.

Krigsministeren: Grundtanken i den ærede Ordførers Forslag er den, at han vil have, at Krigsbestyrelsen skal forelægge en ny Plan til Armeens Omorganisation, og tillige, at der skal indføres et System, hvorefter enhver Mand skal sørge for sin egen Beklædning; det er disse Ideer, som gaae igennem alle hans Forslag, og som jeg troer, at han ikke engang selv vilde gennemføre, naar det blev ham overdraget (Eskjærning: Jo, ellers vilde jeg ikke have foreslaaet dem). Den ærede Ordfører synes at mene, at det ikke er nødvendigt at anskaffe Forraad af Beklædningsrequisitter til Armeens Brug før i det Dieblit, det viser sig nødvendigt; da kunde man først gjøre Overslag derover og vide, hvad

der in casu behøves, og da anskaffe det Fornødne (Eskjærning: Derom har jeg ikke sagt et Ord). Noget Saadant kan ikke finde Anvendelse her i Landet, vi kunne ikke vente at finde det fornødne Forraad; derfor bør man have det itide; man kan heller ikke i en kort Tid faae det forfærdiget; derfor maa en stor Deel ligge færdigt. Den ærede Rigsdagsmand har yttret, og jeg skal ikke deri egentlig modstige ham, at et af de første Requisitioner, naar en Styrke skal sættes paa Venene, ere Kapper; disse kunne imidlertid langt hurtigere forfærdiges end andre Munderingsstykker, og derfor er det mindre nødvendigt at have dem forfærdigede længe iforveien. Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor man ikke let skal fride til Forfærdigelsen af Kapper; det er nemlig Hensigten, som den ærede Rigsdagsmand selv antydede, at tilveiebringe den fornødne Rotation mellem Munderingsforraadene, saaledes at de Stykker, som henlægges til Reserven, kunne tages i Brug af Linien og erstattes af nye, som da kunne tages i Beholdning for Reserven. Nu er Terminen for Kapperne længere end for Beenklæderne og andre Munderinger, og, naar man altsaa vilde forfærdige et stort Antal Kapper, saa vilde det netop træffe sig, som den ærede Rigsdagsmand yttrede, at de kunde komme til at henligge i længere Tid, uden at blive brugte, og saaledes være udsatte for Fordærvelse. Den ærede Rigsdagsmand savner meget, at der ikke er en Munderingstermin for, hvor lang Tid hvert Stykke skal vare; dette Spørgsmaal har aldeles Intet med det foreliggende Spørgsmaal at bestille; thi her er Tale om Reserven, og den gjør ingen Tjeneste i Fredstid; altsaa kan der ikke beregnes for Tøjets Brug nogen Termin, som ogsaa bliver overflødig derved, at det er bestemt, at Tøjet efterhaanden skal anvendes til Linien's Brug, naar Reserven ikke mobiliseres. For Tjenesten i Fredstid, det vil sige for Linien, have en Munderingstermin, som er beregnet paa complet Fredsfod; idetmindste naar man nogenlunde nøie kan bestemme, hvaae hvorlænge Soldaten er inde til Tjeneste, og hvad Tjeneste han forretter i den Tid, han er under Gevær, saa kan man omtrent calculere, hvor længe en Munderingsstykke og et Par Been-